

2. velikonočna nedelja A

Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno. Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veseljem in preprostimi srcem. (Apd 2,44.46)

Prvo berilo

Apostolska dela 2,42-47

Bratje so bili stanoviti v nauku apostolov in v bratskem občestvu, v lomljenju kruha in v molitvah. Vse pa je v duši navdajal strah, ker se je po apostolih dogajalo veliko čudežev in znamenj. Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno: prodajali so premoženje in imetje ter od tega delili vsem, kolikor je kdo potreboval. Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veseljem in preprostimi srcem. Hvalili so Boga in vsi ljudje so jih imeli radi. Gospod pa jim je vsak dan pridruževal take, ki so našli odrešenje.

Drugo berilo

1 Peter 1,3-9

Slavljen Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa! V svojem velikem usmiljenju nas je z vstajenjem Jezusa Kristusa od mrtvih preródlil za živo upanje, za nerazpadljivo, neomadeževano in nevenljivo dediščino, ki je v nebesih shranjena za vas, katere Božja moč po veri varuje, da boste dosegli odrešenje, ki čaka, da se razodéne v poslednjem času. Bodite tega veseli, čeprav morate zdaj nekaj časa trpeti v raznih preizkušnjah. Tako bo preizkušnost vaše vere veljala več kakor zlato, ki je minljivo, pa se v ognju preizkuša. To vam bo v hvalo, slavo in čast, ko se bo razodél Jezus Kristus. Njega ljúbite, čeprav ga niste videli. Verujete vanj, čeprav ga zdaj ne vidite, veselite se v neizrekljivem in poveličanem veselju, ko dosegate namen svoje vere, namreč odrešenje duš.

Evangelij

Janez 20,19-31

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: "Mir vam bodi!" In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: "Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam." In ko je to izrekel, je dihnil

vanje in jim dejal: "Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani."

Tomaža, enega izmed dvanajstérih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: "Gospoda smo videli." On pa jim je rekel: "Če ne vidim na njegovih rokah rane od žeblicev in ne vtaknem prsta v rane od žeblicev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval."

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: "Mir vam bodi!" Potem je rekel Tomažu: "Polôži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polôži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren." Tomaž mu je odgovóril in rekel: "Moj Gospod in moj Bog!" Jezus mu je rekel: "Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!"

Jezus je vpričo svojih učencev stóril še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da vérujete, imeli življenje v njegovem imenu.

V razmislek

Potrebujemo dovolj prostora in časa, da praznujemo darilo življenja. Potem ko je cerkev 40 dni premišljevala o pasijonu in o trpljenju, predvidi 50 dni do Binkosti, ko praznujemo velik praznik veselja, ki se razkriva v mnogih vidikih, kot je bilo opevano v dnevih vstajenja. V teh 50 dnevih se ponovno prikaže poseben pomen Velikonočnega tedna. V stari cerkveni tradiciji so novokrščeni, ki so bili krščeni na velikonočno vigilijo, na ta dan slavnostno praznovali zaključek njihove "hebdomada in albis" – zaključek tedna v belih oblačilih, tistega tedna, v katerem so bili dnevno udeleženi pri evharistični daritvi v svojih krstnih oblekah. Še danes se v spomin na to, ta nedelja imenuje bela nedelja.

Osem dni po Vstajenjskem dnevu se ponovno zgodi srečanje Vstalega s svojimi učenci. In nejeverni Tomaž je tokrat z njimi. Kako dobro, da je Tomaž! Tomaž je pomembna stran vsakega izmed nas. To je tista stran, ki išče in sprašuje, ki je kritična in skeptična, ki pretehta za in proti, ki dvomi in ima malo zaupanja, ki ima pogum, da reče: "Ne verjamem". To je tista stran, ki hrepeni po pravi, globoki izkušnji nove, neverjetne resničnosti, ki želi, da se je le-ta dotakne v duši. Nejeverni Tomaž je tisti, ki kljub svojemu dvomu hrepeni po novem in je pripravljen na novo. In ker živi svoj dvom, ga ne skriva ali taji, mu je tako podarjeno resnično srečanje.

To je darilo, ki je mišljeno za vsakega izmed nas: "Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!" Tudi mi smo obdarjeni z duhom Vstalega, ki nam je, kot prispodoba vdiha, prikazan kot tisti, ki podarja življenje, ki oživlja, ki nam ljudem želi dati življenjsko priložnost, da lahko ponovno zadihamo! Velika noč ni pobožen spomin na pretekeli dogodek, ki ni preverljiv. Izkušnja vstajenja ima prav tako močan vpliv na naš čas in na naše povsem osebno življenje. Nepričakovano in presenetljivo, tako v velikem kot v malem, vsakdanjem in preprostem, lahko Vstali premaga zaprta vrata. Vstajenje se želi zgoditi tu in danes vsak dan znova. "Moj Gospod in moj Bog!", v vseh stvareh in trenutkih mojega življenja. Povabilo k posebni pozornosti v tem 50-dnevem času veselja!